

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Cob/126/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7716202212
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Maruščáková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7716202212.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slávky Maruščákovvej a členov senátu JUDr. Lucie Baňackej PhD. a JUDr. Natálie Štrkolcovej v spore žalobcu: DISSTON, s.r.o., so sídlom Hurbanova 1582/20, Trenčín, IČO: 36 814 661, právne zastúpený: advokátska kancelária Geško, Hulín a partneri, s . r . o ., so sídlom Velehradská 33, Bratislava 821 08, IČO: 35 922 907, proti žalovanej: Obec Drahňov, 076 74 Drahňov, IČO: 00 331 503, zastúpenej: JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, AK so sídlom Štúrova ulica č. 20, Košice, o určenie času plnenia, o odvolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 6.6.2019 č.k. 22Cb/17/2016-289 takto

rozhodol:

I. M e n í rozsudok v jeho prvom výroku tak, že určuje, že pohľadávka žalobcu vo výške 26.236,38 eur uplatnená voči žalovanej faktúrou číslo 0000031, ktorú eviduje žalobca na základe Zmluvy o dielo č. 04-12/1994 zo dňa 16.12.1994 v znení jej dodatkov č. 1,2,3,4,5 a Dodatku o zmene obsahu zmluvy z 20.3.2002, uzatvorených medzi žalovanou ako objednávateľom a Ing. A. A. - S., miesto podnikania: Zeleninárska 3, Michalovce, IČO: 17194415, ako zhotoviteľom a Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1.6.2005 uzatvorenej medzi Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP, miesto podnikania: Zeleninárska 3, Michalovce, IČO: 17194415, ako postupcom a spoločnosťou Nada still, a.s., sídlo: Priemyselná 786, 071 01 Michalovce, IČO: 36 341 789 ako postupníkom, Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 2.1.2006 uzatvorenej medzi Nada still, a.s., sídlo Priemyselná 786, 071 01 Michalovce, IČO: 36 341 789 ako postupcom a spoločnosťou MF factoring, s.r.o., so sídlom Stred 58/52, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 349 267 ako postupníkom, Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.8.2007 uzatvorenej medzi MK factoring s.r.o. so sídlom Rozkvet 2003/11, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 349 267, ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, je splatná do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. P o t v r d z u j e rozsudok v jeho II. a III. výroku.

III. M e n í rozsudok v jeho IV. výroku tak, že žalobca má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu.

IV. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

I. Žalobu v časti nároku na určenie, že pohľadávka žalobcu vo výške 26 236,38 EUR uplatnená voči žalovanej faktúrou číslo 0000031, ktorú eviduje žalobca na základe Zmluvy o dielo č. 04-12/1994 zo dňa 16.12.1994 v znení jej dodatkov č. 1,2,3,4,5 a Dodatku o zmene obsahu zmluvy z 20.3.2002,

uzatvorených medzi žalovanou ako objednávateľom a Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP, miesto podnikania: Zeleninárska 3, Michalovce, IČO: 17194415, ako zhotoviteľom a Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 1.6.2005 uzatvorenej medzi Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP, miesto podnikania: Zeleninárska 3, Michalovce, IČO: 17194415, ako postupcom a spoločnosťou Nada still, a.s., sídlo: Priemyselná 786, 071 01 Michalovce, IČO: 36 341 789 ako postupníkom, Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 2.1.2006 uzatvorenej medzi Nada still, a.s., sídlo Priemyselná 786, 071 01 Michalovce, IČO: 36 341 789 ako postupcom a spoločnosťou MF factoring, s.r.o., so sídlom Stred 58/52, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 349 267 ako postupníkom, Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.8.2007 uzatvorenej medzi MK factoring s.r.o. so sídlom Rozkvet 2003/11, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 349 267, ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, je splatná do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, zamietá.

II. Určuje, že pohľadávka žalobcu vo výške 4 539,98 EUR uplatnená voči žalovanej faktúrou č. 0500049, ktorú eviduje žalobca na základe Zmluvy o dielo č. 04-12/1994 zo dňa 16.12.1994 v znení jej dodatkov č. 1,2,3,4,5 a Dodatku o zmene obsahu zmluvy z 20.3.2005, uzatvorených medzi žalovanou ako objednávateľom a Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP, miesto podnikania: Zeleninárska 3, Michalovce, IČO: 17194415, ako zhotoviteľom a Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.3.2011 uzatvorenej medzi Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP, miesto podnikania: Zeleninárska 3, Michalovce, IČO: 17194415 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, je splatná do 14 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Určuje, že pohľadávka žalobcu vo výške 12 718,61 EUR uplatnená voči žalovanej faktúrou č. 0500050, ktorú eviduje žalobca na základe Zmluvy o dielo č. 04-12/1994 zo dňa 16.12.1994 v znení jej dodatkov č. 1,2,3,4,4 a Dodatku o zmene obsahu zmluvy zo dňa 20.3.2002, uzatvorených medzi žalovanou ako objednávateľom a Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP, miesto podnikania: Zeleninárska 3, Michalovce, IČO: 17194415, ako zhotoviteľom a Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.3.2011 uzatvorenej medzi Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP, miesto podnikania: Zeleninárska 3, Michalovce, IČO: 17194415, ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, je splatná do 14 dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 33,33 %, o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, doručenej mu dňa 17.2.2016 (elektronicky bez ZEP), doplnenou predložením originálu dňa 19.2.2016, ktorou sa žalobca domáhal s poukazom na § 341 Obchodného zákonníka určenia že:

1.1. pohľadávka žalobcu vo výške 4 539,98 EUR uplatnená voči žalovanej faktúrou č. 0500049, ktorú eviduje žalobca na základe Zmluvy o dielo č. 04-12/1994 zo dňa 16.12.1994 v znení jej dodatkov č. 1, 2, 3, 4 a 5, Dodatku o zmene obsahu zmluvy z 20.3.2002, uzatvorených medzi žalovanou ako objednávateľom a Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP, miesto podnikania: Zeleninárska 3, Michalovce, IČO: 17194415, ako zhotoviteľom, a Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.3.2011 uzatvorenej medzi Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP, miesto podnikania: Zeleninárska 3, Michalovce, IČO: 17194415, ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, je splatná do 3 dní od odo dňa právoplatnosti rozsudku;

1.2. pohľadávka žalobcu vo výške 12 718,61 EUR uplatnená voči žalovanej faktúrou č. 0500050, ktorú eviduje žalobca na základe Zmluvy o dielo č. 04-12/1994 zo dňa 16.12.1994 v znení jej dodatkov č. 1, 2, 3, 4 a 5, Dodatku o zmene obsahu zmluvy z 20.3.2002, uzatvorených medzi žalovanou ako objednávateľom a Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP, miesto podnikania: Zeleninárska 3, Michalovce, IČO: 17194415, ako zhotoviteľom, a Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.3.2011 uzatvorenej medzi Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP, miesto podnikania: Zeleninárska 3, Michalovce, IČO: 17194415, ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, je splatná do 3 dní od odo dňa právoplatnosti rozsudku;

1.3. pohľadávka žalobcu vo výške 26 236,38 EUR uplatnená voči žalovanej faktúrou č. 0000031, ktorú eviduje žalobca na základe Zmluvy o dielo č. 04-12/1994 zo dňa 16.12.1994 v znení jej dodatkov č. 1, 2, 3, 4 a 5, Dodatku o zmene obsahu zmluvy z 20.3.2002, uzatvorených medzi žalovanou ako objednávateľom a Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP, miesto podnikania: Zeleninárska 3, Michalovce, IČO: 17194415, ako zhotoviteľom, a Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01.06.2005 uzatvorenej medzi Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP, miesto podnikania: Zeleninárska 3, Michalovce, IČO:

17194415, ako postupcom a spoločnosťou Nada still, a.s., sídlo: Priemyselná 786, 071 01 Michalovce, IČO: 36 341 789 ako postupníkom, Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 02.01.2006 uzatvorenej medzi Nada still, a.s., sídlo: Priemyselná 786, 071 01 Michalovce, IČO: 36 341 789 ako postupcom a spoločnosťou MK factoring, s.r.o., so sídlom Rozkvet 2003/11, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 349 267 ako postupníkom, Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.08.2007 uzatvorenej medzi MK factoring, s.r.o., so sídlom Rozkvet 2003/11, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 36 349 267, ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, je splatná do 3 dní od odo dňa právoplatnosti rozsudku.

3. Žalobu odôvodnil nasledovne:

- žalobca ako postupník uzavrel s Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP, Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej boli pohľadávky z obchodného styku voči žalovanej, a to zo Zmluvy o dielo č. 04-12/1994 zo dňa 16.12.1994 v znení jej dodatkov č. 1, 2, 3, 4, a 5 a Dodatku o zmene obsahu zmluvy z 20.3.2002, a to z faktúry č. 0500049 splatnej 16.12.2005, vystavenej na sumu 4.539,98 eur (neuhradený zostatok 4.539,98 eur), faktúry č. 0500050 splatnej 16.12.2005 vystavenej na sumu 12.718,61 eur (neuhradený zostatok 12.718,61 eur), faktúry č. 0900016, splatnej 27.5.2009 na sumu 92.395,50 (neuhradený zostatok 92.395,50 eur), č. faktúry 0900096 splatnej 14.12.2009 na sumu 5.976,- eur (neuhradený zostatok 5.976 eur).

- žalobou vedenou na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 22Cb/87/2012 si uplatnil voči žalovanej pohľadávku na základe faktúry č. 0500049 a č. 0500050 celkovo vo výške 17.258,59 eur. Okresný súd Michalovce žalobu rozsudkom č.k. 22Cb/87/2012-294 zo dňa 27.1.2014 zamietol, jeho rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Cob/72/2014-319 zo dňa 31.12.2014. Dôvodom zamietnutia žaloby bola skutočnosť, že súd prvej inštancie vychádzal z rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.12.2011, č.k. 4Cob/80/2011-343, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 1.4.2011, č.k. 19Cb/42/2007, ktorým bol nárok žalobcu voči žalovanému zamietnutý aj z dôvodu, že v podstate je na vôli žalovanej, kedy faktúru uhradí. V odôvodnení predmetného rozsudku odvolací súd zároveň vyslovil právny názor, na základe ktorého si zmluvné strany v Dodatku zo dňa 20.3.2002 jasne dohodli minimálnu lehotu splatnosti (nie maximálnu lehotu splatnosti). Súd konajúci vo veci 22Cb/87/2012 teda nemohol lehotu splatnosti faktúr dohodnutú v Dodatku zo dňa 20.3.2012 vyhodnotiť ako lehotu v prospech žalobcu ako veriteľa, pretože splatnosť záväzku ešte nenastala, keďže tá bola dohodnutá v prospech dlžníka. Krajský súd v Košiciach v potvrdzujúcom rozsudku dôvodil (2Cob/72/2014-319), že bez ohľadu na skutočnosť, ako by v prejednávanej veci odvolací súd (či súd prvej inštancie) dojednanú lehotu splatnosti posúdil (t.j. bez ohľadu na to, či bola posúdená právne správne), je viazaný jej posúdením v konaní vedenom pod sp.zn. 19Cb/42/2007, pretože ide o otázku hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, z ktorej súd pri posudzovaní nároku vychádzal.

- na základe viacerých zmlúv o postúpení pohľadávky si ako žalobca uplatnil na Okresnom súde Michalovce pohľadávku vzniknutú z faktúry č. 0000031 vystavenej na sumu 79.346,65 eur (2.390.397,20 Sk), splatnej dňa 7.12.2000 (neuhradená suma 26.236,38 eur). Uvedené konanie bolo vedené pod sp.zn. 17Cb/17/2017, rozsudkom zo dňa 23.5.2012, č.k. 17Cb/17/2007-293 bola žaloba zamietnutá; na základe odvolania žalobcu bol rozsudok súdu prvej inštancie uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.6.2013, č.k. 2Cob/6/2013-352 zrušený a vec mu vrátená na ďalšie konanie. Následne bol nárok žalobcu o zaplatenie sumy 26.236,38 eur s príslušenstvom vylúčený na samostatné konanie, vedené pod sp.zn. 22Cb/48/2014. Rozsudkom súdu prvej inštancie bola žaloba zamietnutá z dôvodu, že súd vychádzal z rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 2Cob/72/2014-319, preto nemohol dohodu o lehote splatnosti faktúry dohodnutú v Dodatku zo dňa 20.3.2012 posúdiť ako lehotu v prospech žalobcu, teda splatnosť uplatneného nároku nenastala, pretože tá bola dohodnutá v prospech dlžníka (žalovanej), keďže je na vôli žalovanej, kedy ju uhradí.

4. Žalobca vyzval žalovanú listom zo dňa 15.7.2015 „výzva na určenie času plnenia - splatnosti pohľadávok pôvodne uplatnených faktúrami č. 0500049, č. 0500050 a č. 0000031 a na zaplatenie v určenom čase“, na určenie času plnenia a požadoval to uskutočniť v primeranom čase do 31.7.2015. Keďže sa tak nestalo, opätovne ho vyzval listom zo dňa 23.7.2015 „výzva na určenie času plnenia - splatnosti pohľadávok pôvodne uplatnených faktúrou č. 0500049, č. 0500050, č. 0000031“ najneskôr do 10.8.2015. Keďže žalovaný na základe výziev splatnosť pohľadávok neurčil, žalobca podal žalobu o určenie času plnenia v súlade s § 341 OBZ.

5. Žalovaná vznesla námietku premlčania uplatneného nároku, spochybnila platnosť Dodatku k zmluve zo dňa 20.3.2002 (po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu) a žiadala žalobu zamietnuť.

6. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil nasledovné:

- žalobou doručenu Okresnému súdu Michalovce sa MK factoring, s.r.o. domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 26.236,38 eur (790.397,20 Sk) s príslušenstvom (konanie vedené pod sp.zn. 17Cb/17/2007). Dôvodil, že na základe Zmluvy o dielo č. 04-12/1994 zo dňa 16.12.1994 v znení jej Dodatkov č. 1, 2, 3, 4 a 5 uzavretou medzi firmou Ing. Peter Pulovčák - VODIP a žalovaným poskytol Ing. Peter Paulovčák odporcovi dielo, ktoré následne vyúčtoval faktúrami č. 9600031, č. 9700002, č. 9700005, č. 9700015, č. 9700020, č. 9800019, č. 9800020, č. 9900012, č. 9900033, č. 0212002. Tento záväzok bol žalovaným dňa 30.12.2002 uznaný. Dňa 1.6.2005 uzatvoril Ing. Peter Paulovčák - VODIP ako postupca a spoločnosť Nada Still, a.s. ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou boli pohľadávky v celkovej výške 2.807.617,40 Sk voči žalovanému vzniknuté zo Zmluvy o dielo č. 04-12/1994 zo dňa 6.12.2004 v znení jej Dodatkov č. 1, 2, 3, 4 a 5 špecifikované faktúrami č. 9600031, č. 9700002, č. 9700005, č. 9700015, č. 9700020, č. 9800019, č. 9800020, č. 9900012, č. 9900033, č. 0000031, č. 0212002 a č. 0032002 postúpené na žalobcu. Dňa 1.6.2005 Ing. Peter Paulovčák - VODIP písomne oznámil Obci Drahňov postúpenie týchto pohľadávok na spoločnosť Nada still, a.s., ktoré Oznámenie bolo prevzaté žalovaným dňa 14.6.2005. Dňa 2.1.2006 bola uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok medzi spoločnosťou Nada still, a.s. ako postupcom a spoločnosťou MK factoring, s.r.o. ako postupníkom, ktorej predmetom postúpenia boli pohľadávky špecifikované vyššie v celkovej výške 93.195,82 eur (2.807.617,40 Sk). Spoločnosť Nada still, a.s. písomne oznámila žalovanému postúpenie pohľadávok dňa 8.2.2006. (Oznámenie bolo prevzaté žalovaným dňa 13.2.2006). Predmetom konania vedeného pod sp.zn. 17Cb/17/2007 bola teda pohľadávka spoločnosti MK factoring, s.r.o. získaná na základe zmlúv o postúpení pohľadávky, a to konkrétne pohľadávka vyúčtovaná faktúrou č. 0000031. Uznesením zo dňa 4.6.2010 č.k. 17Cb/17/2007-175 súd pripustil, aby pôvodný žalobca MK factoring, s.r.o. z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpila spoločnosť ixxon s.r.o. Trenčín, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.8.2007 uzavretej medzi MK factoring s.r.o. ako s postupcom a spoločnosťou ixxon s.r.o. ako postupníkom, predmetom ktorej bolo okrem iného postúpenie pohľadávky spoločnosti MK factoring s.r.o. proti odporcovi uplatňovanej v tomto súdnom konaní. Rozsudkom zo dňa 23.5.2012 č.k. 17Cb/17/2007-293 bola žaloba zamietnutá, a to z dôvodu, že si konajúci súd osvojil právny názor vyslovený v konaní prebiehajúcom na rovnakom súde pod sp.zn. 19Cb/42/2007, kde súd vyslovil „že pôvodne dohodnutá lehota splatnosti faktúr v zmluve č. 04-12/1994 bola Dodatkom zo dňa 20.3.2002 nahradená novou dohodou o lehote splatnosti. Vychádzajúc z takto nového dojednaného znenia lehoty splatnosti, zostalo na vôli žalovanej, kedy uhradí predmetnú faktúru.“ Súd teda vyslovil, že splatnosť vymáhanej faktúry nenastala. Na základe odvolania žalobcu bol Krajským súdom v Košiciach ako súdom odvolacím uznesením zo dňa 28.6.2013, č.k. 2Cob/6/2013-352 rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uznesením zo dňa 19.3.2014, č.k. 17Cb/17/2007-340 bol (okrem iného) nárok žalobcu na zaplatenie sumy 26.236,38 eur s úrokom z omeškania vo výške 14% ročne zo sumy 26.236,38 eur od 20.3.2002 do zaplatenia, vylúčený na samostatné konanie, vylúčený nárok (t.j. nárok DISSTON, s.r.o. proti žalovanému) sa následne viedol pod sp.zn. 22Cb/48/2014 a konanie bolo skončené rozsudkom zo dňa 16.7.2015, č.k. 22Cb/48/2014-52, ktorým súd žalobu zamietol z dôvodu, že splatnosť predmetnej faktúry nenastala, pretože tá bola dohodnutá v prospech dlžníka (žalovanej), keďže je na vôli žalovanej, kedy faktúru uhradí. Súd vychádzal z rozsudkov Krajského súdu v Košiciach zo dňa 16.12.2011, č.k. 4Cob/80/2011-342 a 2Cob/72/2014-319, kde súdy vyslovili právny názor v súvislosti so splatnosťou faktúr.

- V konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 22Cb/96/2010 sa Ing. Peter Paulovčák - VODIP domáhal zaplatenia sumy 104.770,96 eur s príslušenstvom, zmluvnej pokuty a náhrady trov konania. Konajúci súd uznesením č.k. 22Cb/96/2010-60 nárok na zaplatenie sumy 33.656,40 eur s príslušenstvom a nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vylúčil na samostatné konanie vedené pod sp.zn. 22Cb/100/2011 s tým, že v konaní zároveň uznesením zo dňa 19.4.2012 č.k. 22Cb/100/2011-45 pripustil zámenu účastníkov konania na strane žalobcu v časti uplatneného nároku čo do istiny 17.258,59 eur s úrokom z omeškania a zmluvnej pokuty vo výške 16,60 eur za každý deň omeškania tak, že Ing. Peter Paulovčák - VODIP z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpil DISSTON s.r.o. (uznesenie vydané na základe návrhu žalobcu doručeného súdu dňa 15.2.2009 na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.3.2011, ktorou postúpil žalobca (mimo ďalších) aj pohľadávky z faktúry č. 0500049 vystavenej na sumu 4.539,98 eur a č. 0500050 vystavenej na sumu 12.718,61

eur). Uznesením zo dňa 14.6.2012 č.k. 22Cb/87/2012 súd nárok žalobcu v 2/rade DISSTON s.r.o. na zaplatenie sumy 17.258,59 eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty vo výške 16,60 eur vylúčil na samostatné konanie, následne vedené pod sp.zn. 22Cb/87/2012. Predmetom konania vedeného pod sp.zn. 22Cb/87/2012 bol teda nárok spoločnosti DISSTON s.r.o. proti žalovanému vyplývajúci z faktúry č. 0500049 a č. 0500050. Rozsudkom zo dňa 8.10.2012 č.k. 22Cb/87/2012-58 súd žalobu zamietol z dôvodu, že žalobca netvrdil a ani nepreukázal, kedy došlo k doručeniu faktúry č. 0500049 a č. 0500050 žalovanej, preto súd nemal preukázané, že tieto faktúry boli splatné v čase rozhodnutia súdu. Na základe odvolania (žalobcu aj žalovaného) bol rozsudok uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.6.2013, č.k. 2Cob/87/2013-168 zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie pre naplnenie odvolacieho dôvodu uvedeného v § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. (procesný predpis účinný v čase rozhodovania súdu prvej inštancie). Následne bola rozsudkom zo dňa 27.1.2014 č.k. 22Cb/87/2012-294 žaloba zamietnutá, pretože konajúci súd sa riadil právnym záverom vysloveným Krajským súdom v Košiciach v jeho rozsudku zo dňa 16.12.2011, č.k. 4Cob/80/2011-342, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 1.4.2011, č.k. 19Cb/42/2007, ktorým bol nárok žalobcu voči žalovanej zamietnutý aj z dôvodu, že je na vôli žalovanej, kedy faktúry uhradí. Odvolací súd v ňom vyslovil svoj právny názor, na základe ktorého si zmluvné strany v Dodatku zo dňa 20.3.2002 jasne dohodli minimálnu lehotu splatnosti, nie maximálnu lehotu splatnosti. Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.12.2014 č.k. 2Cob/72/2014-319 bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený s tým, že bez ohľadu na skutočnosť akoby v prejednávanej veci odvolací súd, či súd prvej inštancie dojednanú lehotu posúdil, t.j. bez ohľadu na to, či bola posúdená právne správne, je viazaný jej posúdením v konaní 19Cb/42/2007 (resp. 4Cob/80/2011), pretože nepochybne ide o otázku hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, z ktorej súd pri posudzovaní nároku vychádzal.

- Rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 19.1.2019 sp.zn. 11Cb/167/2008 súd určil, že zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá dňa 4.4.2005 medzi navrhovateľom Ing. Peter Paulovčák - VODIP a odporcom Nada still, a.s., ktorou postupca postúpil na postupníka pohľadávku voči dlžníkovi Márii Žáčikovej, vo výške 1.808.815,20 Sk spolu s príslušenstvom a voči dlžníkovi Obci Ložín vo výške 5.003.562,20 Sk spolu s príslušenstvom, ako aj so všetkými právami s nimi spojenými, sú neplatné (týka sa aj pohľadávky účtovanej fa.č. 0000031)

7. Súd prvej inštancie právne posúdil podľa § 341 a nasl. zák. č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník), § 524, § 526 zák. č. 40/1964 Zb. (Občiansky zákonník).

8. Pokiaľ ide o fa.č. 0000031, v prvom rade sa konajúci súd vysporiadaval s aktívnou legitimačiou žalobcu namietanou žalovaným, keď ten tvrdil, že Zmluva o postúpení pohľadávky medzi Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP (pôvodným veriteľom) a spoločnosťou Nada still, a.s. bola v inom súdnom konaní posúdená ako neplatná, teda nemôže byť platná zmluva, ktorou túto pohľadávku nadobudol žalobca.

9. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že keďže dôsledkom absolútnej neplatnosti právneho úkonu je, že nemá žiadne právne účinky a hľadá sa naň akoby neexistoval, spoločnosť Nada still a.s. nebola nikdy právnym nástupcom pôvodného veriteľa pohľadávky z faktúry č. 0000031 Ing. Petra Paulovčáka a teda ani nemohla postúpiť túto pohľadávku na ďalšiu spoločnosť MK factoring s.r.o. a táto na žalobcu. Vzhľadom na vyššie uvedené preto uzavrel, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný vo vzťahu k nároku na určenie času plnenia pohľadávky z faktúry č. 0000031, preto žalobu v tejto časti zamietol.

10. Pokiaľ ide o určenie splatnosti fa.č. 0500049 a č. 0500050 žalobe vyhovel. Vychádzal pri tom z § 159 ods. O.s.p. (teraz § 228 ods. 1 CSP). Dôvodil, že niet pochyb, že už v konaniach vedených na Okresnom súde Michaloviec pod sp.zn. 19Cb/42/2007 a 22Cb/87/2012 súd vychádzal z toho, že o existencii dodatku o zmene obsahu zmluvy zo dňa 20.3.2002 nie sú pochybnosti, jeho existenciu nikto nerozporoval a súd v uvedených konaniach následne pristúpil k jeho výkladu. Preto súd v tomto konaní nemohol vyhodnotiť otázku existencie dodatku inak; ako že dodatok o zmene obsahu zmluvy existuje a bola ním dohodnutá splatnosť faktúr tak, že je na vôli dlžníka, kedy ich uhradí. Pri určovaní samotného času plnenia faktúr vychádzal z toho, že žalovaný sa o tom, že ich splatnosť bola dohodnutá v prospech dlžníka dozvedel najneskôr dňa 9.2.2015 (kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok 22Cb/87/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 31.12.2014 č.k. 2Cob/72/2014); primeraným časom sa súdu javila lehota 15 dní (ktorú považoval za primeranú aj sám žalobca (zrejme z výziev zo dňa 15.7.2015 a 23.7.2015)). V tejto súvislosti zdôraznil skutočnosť, že nejde o úkon vyžadujúci zložité

myšlienkové pochody a právne posúdenie, ale o jednoduché vyjadrenie oznamujúce protistrane, kedy bude žalovaný schopný, resp. ochotný plniť.

11. K procesnému postupu súdu prvej inštancie je potrebné uviesť, že nevykonal žalovaným navrhnuté znalecké dokazovanie pravosti podpisu zástupcu žalovaného na Dodatku o zmene obsahu zmluvy; vyžiadanie originálu tohto dodatku od žalobcu; predloženie rozsudku a všetkých listinných dôkazov zo spisu vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 9C/158/2005, pretože ho považoval za zbytočné a bez relevancie k meritórnemu rozhodnutiu. Nevykonal ani dokazovanie navrhované žalobcom (prečítanie všetkých listín zo spisu 22Cb/48/2014 a 22Cb/87/2012); a to v súlade s § 204 CSP. Zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 19.6.2017 totiž vyplýva, že na ňom bolo vykonané dokazovanie týmito spismi s tým, že bolo konštatované, že medzi stranami sporu nie sú sporné faktúry a listiny tvoriace súčasť týchto spisov a listiny sú im známe.

12. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca má nárok na ich náhradu v rozsahu 33%.

13. Proti rozsudku - jeho II., III. a IV. výroku podala včas odvolanie žalovaná z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. e), f), a h) CSP. Dôvodí, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je v poradi druhým rozsudkom súdu v predmetnej veci, keď rozsudkom zo dňa 19.6.2017 bola žaloba zamietnutá v celom rozsahu na základe vznesenej námietky premlčania zo strany žalovanej, ktorú súd vyhodnotil ako relevantnú. Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.6.2018 odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vyslovil právny názor, že právo podľa § 341 Obchodného zákonníka sa nepremlčuje, s ktorými žalovaná opätovne vyjadrila nesúhlas.

14. V ďalšom namieta, že súd prvej inštancie nevykonal žalovanou navrhované dôkazy (nariadenie znaleckého dokazovania znalcom z odboru písomznanectva, uložením žalobcovi povinnosť predložiť originál Dodatku o zmene obsahu zmluvy zo dňa 20.3.2012, nevyžiadal si od svedka L. potrebný počet ukážok jeho podpisu), keďže vychádzal z názoru, že je viazaný posúdením hmotnoprávneho vzťahu účastníkov (žalobcu a žalovanej) v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 19Cb/42/2007, pričom hmotnoprávnou otázkou posúdením ktorej je súd viazaný, bola podľa názoru súdu otázka, že strany sporu (účastníci Zmluvy o dielo zo dňa 16.12.2014) Dodatkom zo dňa 20.3.2002 zrušili pôvodný záväzok týkajúci sa splatnosti faktúr a nahradili ho novým záväzkom, podľa ktorého je na vóli žalovanej, kedy faktúru uhradí. V tejto súvislosti odvolateľka argumentuje, že v predmetnej veci nejde o to, či táto otázka (Dohoda o splatnosti faktúr) bola v konaní sp.zn. 19Cb/42/2007 posúdená právne správne alebo nie. V konaní, v ktorom bol vynesenej odvolaním napadnutý rozsudok totiž z vykonaného dokazovania, a to z výsluchu svedka L. vyplynulo, že tento nepotvrdil, že by Dodatok zo dňa 20.3.2002 podpísal. Výslovne uviedol „nie som si vedomý existencie tohto dokumentu“. Teda svedok uviedol, že nie si je vedomý toho, aby takúto listinu podpisoval. Súd však tento dôkaz v odôvodnení svojho rozhodnutia nevyhodnotil; riadiac sa nesprávnym právnym názorom, že bez ohľadu na nové skutočnosti, ktoré vyšli najavo z dokazovania, ktoré vykonal, je viazaný právnym názorom, ktorý súd zaujal v inom právoplatne skončenom konaní, aj keď tento právny názor si súd osvojil aplikujúc právnu normu na iný skutkový stav, ktorý vyplynul z iného dokazovania, ktoré bolo vykonané v konaní, v ktorom bol zaujatý predošlý právny názor.

15. Žalovaná dôvodí, že je zřejmé, že pokiaľ je skutkový stav v aktuálnom konaní iný ako v konaní sp.zn. 19Cb/42/2007 nemôže súd mechanicky prenášať právne posúdenie v predošlom konaní na aktuálne znenie, inak povedané, súd je viazaný právnym posúdením veci, nie však skutkovými závermi. Súd nemôže odmietnuť vykonať dokazovanie, ak by takéto dokazovanie mohlo objasniť otázku, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie súdu. V prejednávanej veci je takouto podstatnou otázkou, či vôbec došlo k uzatvoreniu Dodatku zo dňa 20.3.2002, teda či tento právny úkon vôbec vznikol. V konaní sp.zn. 19Cb/42/2007 súd obsah tohto právneho úkonu vyložil. V aktuálnom konaní sa však stala spornou otázka, či takýto právny úkon vôbec existuje. Ak neexistuje, potom ho nemožno ani vykonať. Ak teda súd prvej inštancie nevykonal žalovanou navrhované dokazovanie, zaťažil svoj rozsudok tým, že nezistil rozhodujúce skutočnosti, pretože nevykonal dôkazy navrhnuté na ich zistenie.

16. Žalovaná dôvodí, že žalobca odvodzuje svoj nárok z dodatku datovaného dňom 20.3.2002, pričom z výpovede svedka Ing. Paulovčáka vyplynulo, že si nie je vedomý toho, aby takýto dodatok podpisoval. Žalovaná tvrdí, že žalobca v tejto situácii dôkazné bremeno neuniesol, pretože na preukázanie svojho

nároku nenavrhol žiadne dokazovanie a listina, ktorú vo fotokópii predložil bola jednou z osôb, ktoré ju údajne mali podpisovať, označená za takú, o ktorej táto osoba nemá vedomosť, aby ju podpisovala.

17. Na základe uvedeného navrhuje, aby odvolací súd napadnuté výroky zmenil a žalobu zamietol.

18. Proti rozsudku - jeho I. a IV. výroku podal včas odvolanie aj žalobca, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) CSP.

19. Poukázal na nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie o absencii aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, pokiaľ ide o faktúru č. 0000031. Zdôraznil, že je potrebné rozlišovať, medzi akými účastníkmi občiansko-právneho konania bola vyriešená otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov súdneho konania. Tvrdí, že záver o absencii aktívnej legitímácie žalobcu pre neplatnosť posúdenia zmluvy o postúpení pohľadávky medzi Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP a spoločnosťou Nada still, a.s. vyslovená v inom súdnom konaní (konanie sp.zn. 11Cb/167/2008 právoplatne skončené na Okresnom súde Rožňava) vedenom medzi Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP a spoločnosťou Nada still, a.s. s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/44/2010 nie je správny, a to z dôvodu, že konanie na Okresnom súde Rožňava bolo vedené medzi účastníkmi odlišnými, jeho účastníkom nebol žalobca a ani žiadny jeho právny predchodca v čase, v ktorom bol vlastníkom pohľadávok. Navyiac zdôraznil, že v danom prípade určenie neplatnosti zmluvy neznamenal, že žalobca nie je (nebol) nositeľom práva - veriteľom pohľadávky uplatňovanej v konaní sp.zn. 22Cb/48/2014 na Okresnom súde Michalovce, pretože jeho právo mu vzniklo na základe inej skutočnosti, ako je tá, ktorej neplatnosť bola konštatovaná v rozsudku Okresného súdu Rožňava v konaní č.k.11Cb/167/2008-32 zo dňa 19.1.2009. V prípade MK factoring s.r.o. je právnou skutočnosťou, na základe ktorej mu vzniklo právo Zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená dňa 2.1.2006 medzi spoločnosťou MK factoring s.r.o. ako postupníkom a spoločnosťou Nada still, a.s. ako postupcom a oznámenie o postúpení pohľadávky uskutočnené pôvodným veriteľom (Nada still, a.s.) dlžníkovi (žalovanému). V prípade žalobcu je právnou skutočnosťou, na základe ktorej mu vzniklo právo, Zmluva o postúpení pohľadávok uzatvorená dňa 27.8.2007 medzi spoločnosťou MK factoring s.r.o. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom a oznámenie o postúpení pohľadávky uskutočnené pôvodným veriteľom (MK factoring s.r.o.) dlžníkovi (žalovanému).

20. Odvolateľ zdôraznil, že ani jedna z vyššie uvedených právnych skutočností nebola v žiadnom konaní spochybnená. Výrok Okresného súdu Rožňava v konaní sp.zn. 11Cb/167/2008 nespochybuje platnosť Zmluvy o postúpení ani oznámenia o postúpení pohľadávok, pričom iba takýto výrok súdu by mohol byť výrok, ktorý by spochybnil veriteľské oprávnenie žalobcu.

21. V tejto súvislosti poukázal na publikované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Obo/210/2001P s vyslovenou právnou vetou, podľa ktorej relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie, to by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník. Žalobca zdôraznil, že ak by aj bola v zmysle citovaného judikátu Zmluva o postúpení pohľadávky uzatvorená medzi Ing. Petrom Paulovčákom ako postupcom a spoločnosťou Nada still, a.s. ako postupníkom neplatná (ako to konštatuje rozhodnutie Okresného súdu Rožňava), nič to nemení na skutočnosti, že veriteľom pohľadávky voči žalovanej bola aj Nada still, a.s., a to do momentu uzatvorenia Zmluvy o postúpení pohľadávky medzi Nada still a.s. ako postupcom a MK factoring, s.r.o. ako postupníkom, resp. do momentu realizovania jednostranného právneho úkonu spoločnosti Nada still, a.s. (oznámenie o postúpení pohľadávky voči dlžníkovi). Odvolateľ teda argumentuje, že neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorená medzi Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP ako postupcom a spoločnosťou Nada still, a.s. ako postupníkom sa vôbec procesne ani vecne nemôže dotýkať ďalšieho veriteľa žalobcu; nároky Ing. Petra Paulovčáka - VODIP a spoločnosti Nada still, a.s. z neplatného právneho úkonu sú totiž výlučne vzájomnými vecnými nárokmi týchto účastníkov Zmluvy o postúpení a vzájomnými procesnými nárokmi týchto účastníkov konania o neplatnosť právneho úkonu vedeného na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 11Cb/167/2008.

22. V ďalšom zdôraznil, že spor medzi Ing. Petrom Paulovčákom - VODIP a Nada still, a.s. začal prebiehať na Okresnom súde Rožňava až v roku 2008, t.j. v čase, kedy už Nada still, a.s. uvedenou pohľadávkou nedisponovala. Ing. Peter Paulovčák mal možnosť zažalovať aktuálneho vlastníka pohľadávky, ktorým bol v roku 2008 žalobca, čo však neurobil a žalovaný nenamietal neplatnosť zmluvy ani v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce sp.zn. 19Cb/42/2007. Navyše došlo k právoplatnému skončeniu dvoch konaní vedených pred Okresným súdom Michalovce medzi tými istými účastníkmi ako v tomto spore, pričom v oboch týchto konaniach sa jednalo o zaplatenie pohľadávok žalobcu voči žalovanému uplatňovaných na základe toho istého právneho titulu a to identickej zmluvy o dielo v znení rovnakých dodatkov 1-5 a Dodatku o zmene obsahu zmluvy z 20.3.2002, vrátane zmluvy o postúpení pohľadávok z 1.6.2005 (sp.zn. 19Cb/42/2007 a 22Cb/87/2012).

23. V tejto súvislosti žalobca tvrdí, že v konaniach vedených na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 19Cb/42/2007 a 22Cb/87/2012 súd právoplatne vyriešil otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a to aj na základe posúdenia Zmluvy o postúpení pohľadávok z 1.6.2005, kde sa táto zmluva vykonávala ako dôkaz, pričom konanie vedené na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 22Cb/87/2012 prebiehalo v čase, kedy sa mala v zmysle odôvodnenia napadnutého rozsudku neskoršia súdna prax čiastočne odkloniť od uvedeného názoru (relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky) v tom zmysle, že dlžník je oprávnený domáhať sa skúmania platnosti postúpenia, ak zmluva o postúpení pohľadávok bola uzavretá v rozpore so zákonom, kedy nie je rozhodujúce, či mu postúpenie oznámil postupca alebo postupník. Žalobca tvrdí, že sa pri posudzovaní Zmluvy o postúpení pohľadávok jedná nepochybne o otázku hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, z ktorej súd pri posudzovaní nárokov žalobcu v konaní pod sp.zn. 19Cb/42/2007 a 22Cb/87/2012 vychádzal. Žalobca v týchto konaniach uniesol dôkazné bremeno o svojej aktívnej legitímácii v sporoch, čo ustálil Okresný súd Michalovce v právoplatných rozsudkoch, keď Okresný súd Michalovce bol povinný na údajnú absolútnu neplatnosť Zmluvy o postúpení pohľadávok prihladať, avšak túto nezistil.

24. V ďalšom sa žalobca rozsiahlo venuje rozsudku Okresného súdu Rožňava sp.zn. 11Cb/167/2008-32 a vyčíta mu nedostatky hmotnoprávneho i procesného charakteru. Na základe uvedeného žiada rozsudok o napadnutom výroku I zmeniť a žalobe vyhovieť a v nadväznosti na uvedené zmeniť aj výrok o nároku na náhradu trov konania.

25. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žalobca žiada rozsudok v jeho napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdiť. Má za to, že súd prvej inštancie nepochybil, ak nevykonal žalovanou navrhované dokazovanie.

26. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie strán sporu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, odvolanie žalovanej dôvodné nie je.

27. V prvom rade sa odvolací súd zaoberal otázkou, či dôvody uvádzané odvolateľmi sú prípustnými dôvodmi pre podanie odvolania v zmysle § 365 ods. 1 CSP. Žalobca ako odvolací dôvod uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b), t.j. že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; písm. f), t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; písm. h), t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci; písm. d), t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; písm. g), t.j. že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného úkonu, ktoré neboli uplatnené a písm. e), t.j. že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žalovaná ako odvolací dôvod uvádza dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. e) odvolanie možno odôvodniť len tým, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

28. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) je daný vtedy, ak súd vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, teda vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podriadenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu). Použitie správneho ustanovenia ale neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo - povedané inak - posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ustanovení zákona súd vychádzal.

29. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces) je daný vtedy, ak je na strane súdu taký závažný procesný postup, ktorým sa strane znemožní realizácia tých jej procesných práv, ktoré jej CSP priznáva, a to v takej miere, že dôjde k porušeniu práva na spravodlivý proces. Základné právo na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom stanoveným spôsobom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Článok 48 ods. 2 Ústavy SR zakotvuje právo každého, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu vo veci konať. Ak fyzická, či právnická osoba splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa stranou sporu so všetkými tomu zodpovedajúcimi právami, ale aj povinnosťami, ktoré z jej postavenia v konaní (žalobca, či žalovaný) vyplývajú. (Nález Ústavného súdu II.ÚS 14/2001, II.ÚS 132/02, III.ÚS 171/2006). Podľa článku 6/ CSP ods. 1 strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu. Ustálená judikatúra ESLP opakovane poukazuje na tzv. princíp rovnosti zbraní (spravodlivé súdne konania), t.j. aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície ako protistranu. Spravodlivé súdne konanie zahŕňa aj možnosť procesných strán predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby v konaní uspeli, právo vyjadriť sa k predloženým dôkazom a právo zúčastniť sa pojednávania a ako opakovane judikoval Ústavný súd SR, že súčasťou základného práva na spravodlivý proces je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré dáva zrozumiteľne odpoveď na všetky skutkové a právne otázky súvisiace s predmetom sporu.

30. Ďalší odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemali v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP, a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo ktoré vyšli inak najavo z hľadiska závažnosti (dôležitosti) zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. CSP o vykonávaní dokazovania.

31. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g) CSP je daný vtedy, ak je možné použiť prostriedky procesného úkonu alebo procesnej obrany, ktoré doteraz neboli uplatnené (vo vzťahu k stranám sporu ich tieto nemohli pred súdom prvej inštancie použiť bez vlastnej viny), v dôsledku ktorých súdom prvej inštancie zistený skutkový stav neobstojí.

32. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. e/ CSP) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej

inštancie nevykonala stranou sporu navrhnutý dôkaz, spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonala navrhnuté dôkazy nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Z povahy veci vyplýva, že strana, ktorá v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom.

33. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP, odvolací súd uvádza, že inou vadou sa rozumie také porušenie procesných predpisov, ktoré mohlo mať vplyv na výrok napadnutého rozhodnutia. Ide predovšetkým o porušenie procesných práv účastníka, ktoré nemožno podradiť pod § 365 ods. 1 písm. a), b), c) CSP, ale ich dôsledok sa mohol (nemusel) prejavíť vo výsledku konania formulovanom vo výroku súdneho rozhodnutia vo veci samej.

34. Na úvod je potrebné uviesť, že Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 19.6.2017 č.k. 22Cb/17/2016-100 žalobcu zamietol, pretože dospel k záveru, že žalovanou v konaní vznesená námietka premlčania je dôvodná. Na základe odvolania žalobcu bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.6.2018 sp.zn. 2Cob/149/2017 a vec mu vrátená na ďalšie konanie. Predmetom odvolacieho prieskumu bolo posúdenie otázky, či právo veriteľa navrhnúť, aby súd určil čas plnenia dlhu v prípade, ak je podľa zmluvy dlžník oprávnený určiť čas plnenia a neurčil ho v primeranom čase, podlieha alebo nepodlieha premlčaniu. Odvolací súd dospel k názoru, že aplikácia právnej normy (§ 341 ObZ) zo strany súdu prvej inštancie popiera jej účel a význam, pretože zbavuje veriteľa možnosti svojej pohľadávky vymáhať bez toho, že by sa vôbec niekedy stali splatnými a aby vôbec začala plynúť premlčacia lehota na ich vymáhanie. Vyslovil tak právny názor, že právo veriteľa žalovať na súde o určenie času plnenia sa nepremlčuje. Vychádzajúc z tohto právneho názoru vysloveného odvolacím súdom, súd prvej inštancie o prejednávanej nároku opätovne rozhodoval a rozhodol tak, ako je to uvedené v prvom odseku tohto rozhodnutia. Odvolací súd sa preto už nevyjadroval k námietkam žalovanej, ktoré sa týkajú posúdenia vznesenej námietky premlčania, pretože táto bola už predmetom odvolacieho prieskumu a odvolací súd nemá žiadny dôvod svoj právny názor meniť.

35. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 31.7.2019 o 10.05 hod. v pojednávacej miestnosti 215/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods. 3 CSP.

36. K otázke záväznosti súdneho rozhodnutia (relevantnej k odvolaniu žalobcu aj žalovanej) odvolací súd udáva:

37. § 228 a § 230 CSP (predtým § 159 ods. 2 OSP), upravuje tzv. materiálnu stránku súdneho rozhodnutia, ktorá spočíva v záväznosti tohto rozhodnutia pre určitý okruh subjektov. Záväznosť a nezmeniteľnosť rozhodnutia spôsobujú tzv. prekážku právoplatne rozhodnutej veci, ktorá znamená, že o tej istej veci, o ktorej sa už právoplatne rozhodlo, nemožno rozhodovať znova (zásada ne bis in idem), a to bez ohľadu na to, či prejudiciálna otázka, ktorú súd v určitom konaní riešil, bola alebo nebola počítaná do výroku tohto súdneho rozhodnutia. Súdna prax už ustálila, že pokiaľ už bola v občianskoprávnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením.

38. Je pravdou, že výrok právoplatného rozhodnutia je záväzný len pre účastníkov daného konania a že ak súd v inom konaní koná s niekým, kto nebol účastníkom tohto konania, môže nastolenú otázku rozhodnúť aj inak. Tento princíp ale neznamená, že súd vec, ktorá už bola právoplatne vyriešená, môže prejednávať znova. Uvedený princíp znamená, že ktokoľvek sa môže domáhať svojho tvrdeného práva, o ktorom už bolo v inom konaní, s inými účastníkmi rozhodnuté (nie, že je možné nanovo prejednávať už právoplatne skončenú vec len preto, že osoba, ktorá si uplatňuje svoje tvrdené právo nejakým spôsobom s už prejednanou vecou súvisiace, nebola účastníkom právoplatne skončeného konania). Skutočnosť, že výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany znamená to, že akýkoľvek orgán je viazaný ako vec právne posúdil súd medzi danými sporovými stranami.

39. Odvolací súd dospel k záveru, že (pokiaľ ide o II. a III. výrok rozsudku) súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav na základe dokazovania, ktoré vo veci vykonal. Svoje rozhodnutie založil na skutkových zisteniach, ktoré z vykonaného dokazovania vyplynuli. Prihliadol pri tom na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo a vykonané dokazovanie vyhodnotil podľa zásad uvedených v § 191 CSP.

40. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (v jeho II. a III. výroku), preto sa obmedzuje len na skonštatovanie jeho správnosti a k námietkam žalovanej uvedených v odvolaní navyše udáva (§ 387 ods. 2 CSP).

41. Žalovaná tvrdí, že súd prvej inštancie sa v prejednávanej veci mohol opätovne zaoberať otázkou existencie Dodatku zo dňa 20.3.2002 (ďalej len Dodatok), ktorým bola zmenená úprava splatnosti pohľadávok vystavených v súlade so Zmluvou o dielo č. 04-12/1994 zo dňa 16.12.1994. Argumentuje tým, že súd v tomto konaní nie je viazaný skorším vyriešením hmotnoprávnej otázky, pretože v konaní v prejednávanej veci vyplynulo, že svedok Ing. Paulovčák nepotvrdil, že by 20.3.2002 Dodatok podpísal. Žalovaná teda argumentuje, že pokiaľ je skutkový stav v aktuálnom konaní iný, ako v konaní vedenom pod sp.zn. 19Cb/42/2007, nemôže súd mechanicky prenášať právne posúdenie veci v predošlom konaní na aktuálne konanie a za účelom objasnenia spornej otázky odmietnuť vykonanie dokazovanie.

42. Odvolací súd má za to, že otázka existencie Dodatku je otázkou hmotnoprávneho vzťahu jej účastníkov, ktorej existencia a výklad bola predmetom prieskumu a bola s konečnou platnosťou vyriešená pri posudzovaní nárokov v konaní vedenom pod sp.zn. 19Cb/42/2007 (resp. 4Cob/80/2011). Je bez právneho významu, že žalobca v tomto konaní navrhuje dôkazy na preukázanie skutočnosti, že uvedený Dodatok neexistoval, resp. Ing. Paulovčák ho nepodpísal. Toto nové tvrdenie (a nové dôkazy ho preukazujúce) by mohli byť (za splnenia ďalších zákonných podmienok uvedených v § 397 a nasl. CSP) dôvodom pre podanie mimoriadneho opravného prostriedku vo veci vedenej pod sp.zn. 19Cb/42/2007; nemožno však na základe neho revidovať otázku existencie, resp. platnosti Dodatku. Vzhľadom k skutočnosti, že vo všetkých konaniach súvisiacich s prejednanou vecou boli žaloby zamietnuté v prospech žalovaného z dôvodu, že týmto Dodatkom bola zmenená úprava splatnosti pohľadávok tak, že táto bola určená v prospech dlžníka (teda žaloby boli podané predčasne, pretože pohľadávky voči žalovanému v čase podania žaloby neboli splatné); na skutočnosť, že jeho existenciu žalovaný v týchto konaniach nerozporoval a Ing. Paulovčák si až po viac ako 10 rokoch spomenul na to, že si nepamätá, resp. nie si je istý, či je podpis na ňom jeho; sa javí byť toto tvrdenie žalovaného špekulatívnym. Len pre úplnosť v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na zásadu sudcovskej koncentrácie konania upravenú v § 153 CSP, ktorá znamená, že strany sporu nie sú oprávnené vykonávať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v jeho určitom štádiu s tým, že sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Tieto nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadať, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Odvolací súd uvedené zdôraznil vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná hmotnoprávnu námietku neexistencie Dodatku vzniesla do konania až v čase, keď odvolací súd vyššie uvedeným uznesením zrušil rozsudok súdu prvej inštancie pre nesprávne právne posúdenie vznesenej námietky premlčania a vyslovil, že právo veriteľa domáhať sa na súde určenia času plnenia dlžníkom sa nepremlčuje. V tomto časovom horizonte vznesenú námietku rozhodne nemožno považovať ako vznesenú včas.

43. Súd prvej inštancie preto rozhodol správne, ak vychádzal z obsahu existencie Dodatku a jeho výkladu v konaní vedenom pod sp.zn. 19Cb/42/2007, pretože ide o otázku hmotnoprávnu, ktorá bola vyriešená v tomto súdnom konaní. Z tohto posúdenia napokon vychádzal (rešpektujúc zásadu záväznosti rozhodnutia) súd aj v konaní vedenom pod sp.zn. 22Cb/87/2012.

44. Odvolací súd preto potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho II. a III. výroku ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP).

45. Pokiaľ ide o I. výrok napadnutého rozsudku, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP) ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP) odvolací súd ho zmenil (§ 388 CSP), a to bez

nariadenia pojednávania, pretože na jeho nariadenie neboli splnené zákonné podmienky uvedené v § 385 CSP.

46. Žalobca v odvolaní argumentuje, že: 1) rozsudok Okresného súdu Rožňava č.k. 11Cb/167/2008-32 nie je záväzný pre sporové strany, pretože nebol účastníkom tohto konania 2) odôvodnenie tohto rozsudku (11Cb/167/2008-32) je neurčité a nezrozumiteľné a bol vydaný bez existencie naliehavého právneho záujmu na jeho vydaní pre Ing. Petra Paulovčáka - VODIP. Žalobca v podstate tvrdí, že súd v tomto konaní môže opätovne prejednávať otázku platnosti/neplatnosti Zmlúv o postúpení pohľadávok uzavretých dňa 4.4.2005 medzi Ing. Jánom Paulovčákom - VODIP a Nada still a.s., pretože nebol účastníkom daného konania a jeho výsledok preň preto nie je záväzný.

47. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na odsek 36,37,38 odôvodnenia svojho rozhodnutia. Nadväzujúc na uvedené odseky, povedané ešte inak (vo vzťahu k prejednávanej veci), ak bolo právoplatným rozsudkom súdu určené, že Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavreté dňa 4.4.2005 medzi Jánom Paulovčákom - VODIP a Nada still, a.s. sú neplatné (t.j. bola vyriešená hmotnoprávna otázka medzi týmito účastníkmi), tak súd je povinný toto rozhodnutie rešpektovať a nemôže v inom konaní otázku ich platnosti riešiť, a to bez ohľadu na to, či je alebo nie je toto rozhodnutie správne (určité, odôvodnené...). Nie je preto správny názor žalobcu, že súd prvej inštancie mohol otázku platnosti zmlúv o postúpení prejednávať opäť len preto, že žalobca nebol účastníkom daného konania.

48. Napriek uvedenému má odvolací súd za to, že určenie neplatnosti zmlúv o postúpení neznamená, že žalobca nebol nositeľom práva, t.j. veriteľom pohľadávok uplatnených v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 22Cb/48/2014 (predtým 17Cb/17/2007) a že mu nepatrí aktívna legitímácia na jej vymáhanie. Totiž podľa § 526 ods. 2 OZ, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky je teda plnohodnotným legitimačným nástrojom, ktorý oprávňuje postupníka požadovať plnenie od dlžníka a toho zas núti plniť výlučne nadobúdateľovi pohľadávky. Súdna prax teda dospela k záveru, že dlžník za predpokladu, že mu postúpenie oznámi postupca, nie je oprávnený namietat' prípadnú neplatnosť alebo neexistenciu cesie, pretože táto je individuálnym súkromnoprávnym úkonom medzi postupcom a postupníkom. Za takýchto okolností sa dlžník nemôže efektívne neplatnosti dovolať (viď rozsudok NS SR sp.zn. 4Obo/210/2001 zo dňa 210/2001 zo dňa 11.6.2003).

49. Je pravdou, že neskoršia súdna prax sa od uvedeného názoru čiastočne odklonila, avšak len v tom zmysle, že námietka neplatnosti cesie musí ostať dlžníkovi zachovaná v prípade, ak je postúpenie pohľadávky v rozpore s § 525 OZ (aj bez oboznámenia sa s obsahom zmluvy je totiž dlžník spôsobilý objektívne posúdiť, že cesia nepostupiteľnej pohľadávky nemôže byť platným právnym úkonom); a v prípade jej rozporu s osobitnými predpismi (viď. rozsudok NS SR sp.zn. 2Obo/49/2008 zo dňa 14.5.2008; rozsudok NS SR zo dňa 28.1.2009 sp.zn. 1Cdo/76/2007 uverejnený v zbierke stanovísk NS SR pod č. 46/2009). V ostatných prípadoch je dlžník povinný plniť osobe označenej za postupníka, a to aj v prípade neexistencie alebo neplatnosti zmluvy a postúpení.

50. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že tou skutočnosťou, ktorá založila aktívnu vecnú legitímáciu MK factoring, s.r.o. ohľadom nároku uplatneného fa.č. 0000031 je Oznámenie Ing. Petra Paulovčáka - VODIP o postúpení pohľadávok na Nada still, a.s. zo dňa 1.6.2005 (doručené žalovanému dňa 14.6.2005); následne oznámenie Nada still a.s. o postúpení pohľadávok na MK factoring s.r.o. zo dňa 8.2.2006 (doručené žalovanému dňa 13.2.2006) a Oznámenie MK factoring, s.r.o. o postúpení pohľadávok na ixxon s.r.o. zo dňa 27.8.2007.

51. Prihliadnuc na vyššie uvedené závery aplikačnej praxe súdov sa žalovaný teda nemôže dovolávať absencie aktívnej legitímácie žalobcu, pretože túto založili oznámenia o postúpení pohľadávok postupcov (v poradí ako je uvedené vyššie) a dôvod neplatnosti (ako to vyplýva z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 11Cb/166/2008-40) sa netýka rozporu uzavretej zmluvy s § 525 OZ ani s inými osobitnými predpismi, ale výlučne špecifikácie výšky a spôsobu zaplatenia odplaty za postúpenie pohľadávok, čo v uvedenej veci konajúci súd podriadil pod nesplnenie náležitostí v zmysle ust. § 39 OZ bez bližšieho zdôvodnenia.

52. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že žalobcovi prislúcha aktívna vecná legitímácia v konaní aj pokiaľ ide o fa.č. 0000031, preto následne pristúpil k skúmaniu oprávnenosti uplatneného nároku.

53. V predchádzajúcich konaniach (19Cb/42/2007; 22Cb/87/2012) bolo ustálené; že Dodatkom o zmene obsahu zmluvy zo dňa 20.3.2002 bol dlžník oprávnený, aby určil čas plnenia. Ak by túto svoju povinnosť v primeranej lehote nesplnil, veriteľ si nemôže čas plnenia určiť sám, ale má možnosť obrátiť sa na súd a žiadať, aby čas plnenia určil súd. Súd je pri tomto určovaní povinný prihliadnuť na povahu a miesto plnenia, ako aj na dôvod, prečo sa určenie času prenechalo dlžníkovi (§ 341ObZ).

54. Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca sa oprávnene domáha určenia času plnenia žalovaného, pretože ten ho neurčil, ktorá skutočnosť napokon ani nie je sporná. Pri určovaní času plnenia vychádzal odvolací súd z rovnakého záveru ako súd prvej inštancie pri fa.č. 0500049 a 0500050 a to, že žalovaný sa o tom, že je oprávnený určiť čas plnenia, dozvedel najneskôr 9.2.2015 (kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok sp.zn. 22Cb/87/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Cob/72/2014). Odvolaciemu súdu sa tak javila byť primeranou lehotou splatnosti lehota 3 dni (tak ako to žiadal žalobca), a to najmä vzhľadom na povahu plnenia a v neposlednom rade dĺžku sporov súvisiacich s uplatnením nárokov vymáhaných zo Zmluvy o dielo č. 04-12/1994.

55. Keďže odvolací súd rozhodnutie čiastočne zmenil, rozhoduje aj o nároku na náhradu trov na súde prvej inštancie (§ 396 ods. 2 CSP). O týchto trovách rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu má v konaní v plnom rozsahu úspešný žalobca.

56. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu má v plnom rozsahu úspešný žalobca.

57. O výške trov (v konaní pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom) bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku súdom prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom (§ 262 ods. 2 CSP).

58. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v ustanovení § 419 C.s.p.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie môže podať strana sporu v ktorej neprospech bolo toto rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.). Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 C.s.p.

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 C.s.p., ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) C.s.p.

V dovolaní podľa § 428 C.s.p. sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).